

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะทำให้ภาระบาปของลูกเบาบางลง จงมีศรัทธาและซื่อสัตย์ในการเขียนประวัติของการกระทำในอดีตของลูก มอบให้พ่อและครึ่งหนึ่งจะได้รับการให้อภัย
- คำถาม:** ลูกๆ ไม่สามารถหว่านเมล็ดใดได้ในยุคบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** เมล็ดของสำนักที่เป็นร่าง เป็นด้วยจากเมล็ดนี้ที่ทั้งต้นไม้ของกิเลสเติบโตขึ้น ในปัจจุบันต้นไม้ของกิเลสทั้งห้าเหล่านี้ได้เติบโตไปทั่วทั้งโลก ทุกคนเฝ้าแต่หว่านเมล็ดของตัณหาและกิเลสและความโกรธ คำแนะนำของพ่อต่อลูกคือ: ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ หยุดการหว่านเมล็ดนั้น
- เพลง:** จากการได้บรรลุถึงท่าน เราได้บรรลุถึงโลก!

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว ปัจจุบันมีลูกๆ น้อยนิด ในไม้ซ้าก็จะมีลูกๆ มากมาย แม้ว่าเวลานี้จะมีเพียงลูกไม้ก็คนที่ได้กลายเป็นลูกๆ ของประชาธิปไตยทางปฏิบัติ ทุกคนก็รู้จักท่าน ท่านถูกเรียกว่าบราห์มา พ่อของปวงประชา มีผู้คนมากมาย ผู้คนของทุกศาสนาจะยอมรับท่านอย่างแน่นอน เป็นด้วยผ่านท่านที่มนุษย์ถูกสร้างขึ้น บาบาก็อธิบายว่าพ่อทางร่างนั้นก็เป็บบราห์มาที่มีชีวิตจำกัดเช่นกัน เพราะต้นไมเฝ้าพันธ์ถูกสร้างขึ้นโดยผ่านผู้คนเหล่านั้นด้วย ต้นไม้เฝ้าพันธ์มนุษย์ดำเนินต่อไปบนพื้นฐานของวงศ์สกุล เหล่านั้นคือพ่อที่มีชีวิตจำกัด ผู้นี้(บราห์มา)คือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ชื่อของผู้นี้คือประชาธิปไตย พ่อทางร่างนั้นสร้างครอบครัวที่มีชีวิตจำกัด บางคนไม่แม้กระทั่งสร้างครอบครัวเลย ผู้นี้อย่างแน่นอนสร้างหนึ่งครอบครัว มีใครไหมที่จะพูดว่าประชาธิปไตยบราห์มาไม่มีลูกๆ? ผู้คนทั้งโลกคือลูกๆ ของท่าน ประชาธิปไตยบราห์มาคือคนแรกสุด เมื่อพวกเขาพูดถึงอดัมและอีฟ อดิเทพและอดิเทวี พวกเขาอ้างถึงประชาธิปไตยบราห์มา ทุกศาสนาจะเชื่อในท่าน แท้จริงแล้วมีพ่อที่มีชีวิตจำกัด และอีกหนึ่งคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั้นคือผู้เดียวที่ให้ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะได้มาซึ่งความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดแห่งสวรรค์ ลูกได้มาที่นี่เพื่อได้รับมรดกแห่งความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด สามารถกล่าวได้เช่นกันว่ามีความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดในสวรรค์ และความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในนรก ความทุกข์มากมายจะมา จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทม พ่อได้อธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวและกำลังทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน ท่านเป็นทั้งแม่และพ่อ มีลูกๆ มากมายเหลือเกิน! ไม่มีใครมีความเป็นปฏิกษต่อแม่และพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกได้รับความสุขมากมายจากแม่และพ่อ ผู้คนร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ ประเด็นนี้สามารถเข้าใจได้โดยลูกเท่านั้น ผู้คนของศาสนาอื่นเพียงแต่เรียกหาพ่อเท่านั้น; พวกเขาไม่ได้พูดถึง “แม่และพ่อ” เป็นเพียงที่นี้เท่านั้นที่ลูกร้องเพลง “ท่านคือแม่และพ่อ...” ลูกๆ เข้าใจว่า ด้วยการศึกษเล่าเรียน เรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นเทพ จากหนามเป็นดอกไม้ พ่อคือคนพาเรือเช่นเดียวกับคนสวน ลูกๆ บราห์มินล้วนเป็นคนสวนประเภทต่างๆ มีคนสวนของสวนโมกุลด้วยเช่นกัน เงินเดือนของเขาดีมาก คนสวนนั้นต่างลำดับกันไปเช่นกัน คนสวนบางคนปลูกดอกไม้สวยงามอย่างมาก ท่ามกลางดอกไม้ก็มีราชาแห่งดอกไม้ ในยุคทองมีราชาและราชินีดอกไม้ แม้ว่าเวลานี้มีจักรพรรดิและจักรพรรดินี พวกเขาที่ไม่ได้เป็นเหมือนดอกไม้ ด้วยการกลับมาไม่บริสุทธิ์พวกเขากลายเป็นหนาม ในขณะที่เคลื่อนไปพวกเขาก็ทิ้งแทงลูกเหมือนหนามและวิ่งหนีไป พวกเขาถูกเรียกว่าอัมมิล ลูกทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด มองดูสิว่าพวกเขาได้สร้างภาพลักษณ์ของความตกต่ำที่สกลปรกในหนทางบาปอย่างไร พวกเขาแสดงภาพลักษณ์ของเหล่าเทพ แต่มันเป็นภาพลักษณ์ของหนทางบาป เวลานั้นลูกเข้าใจประเด็นเหล่านี้แล้ว เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มิน เรานั้นไปไกลแสนไกลห่างจากกิเลส ในท่ามกลางบราห์มิน สำหรับพี่น้องชายและหญิงที่หมกมุ่นในกิเลสถือเป็นการทำร้ายทางอาญาที่ใหญ่มาก ชื่อของพวกเขาจะเลื่อมเสีย เหตุนี้เองبابาพูดว่า: บอกبابาถึงการกระทำที่สกลปรกทั้งหมดที่ลูกได้ทำมาตั้งแต่วัยเด็ก และครึ่งหนึ่งจะได้รับการให้อภัย ลูกจำได้ว่าลูกทำการกระทำที่สกลปรกในช่วงเวลาใด ใช่ไหม? เขียนสิ่งนั้นลงไปและส่งให้بابา ผู้ที่มีศรัทธาและซื่อสัตย์มากก็จะเขียนว่า “بابา ฉันได้ทำการกระทำที่เลวร้ายเหล่านี้ ได้โปรดยกโทษให้ฉันด้วย!” พ่อพูดว่า: ลูกไม่สามารถได้รับการยกโทษได้! อย่างไรก็ตามเพราะลูกได้บอกความจริง ภาระของลูกก็จะเบาบางลง ไม่ใช่ว่าลูกจะสามารถลืมสิ่งนั้นได้: ลูกไม่สามารถลืมได้ ลูกได้รับการเตือนว่าอย่าได้ทำการกระทำใดเช่นนั้นในอนาคต อย่างไรก็ตามสำนักของลูกก็จะกีดกร่อนอย่างแน่นอน พวกเขาพูดว่า: บาบา เราได้เป็นเหมือนอัมมิล สิ่งนี้อย่างถึงชาติเกิด ปัจจุบัน ลูกรู้ด้วยว่าเมื่อใดที่ลูกได้ไปสูหนทางบาปและกลายเป็นดวงวิญญาณบาป เวลานั้นพ่อทำให้เรากลายเป็นดวงวิญญาณบุญ โลกของดวงวิญญาณบุญนั้นแยกออกไป แม้ว่ามีเพียงโลกเดียวนี้ ลูกก็เข้าใจว่าโลกถูกแบ่งออกเป็นสอง

ส่วน หนึ่งในนั้นคือโลกของดวงวิญญาณบุญซึ่งเรียกว่าสวรรค์ และอีกหนึ่งคือโลกของดวงวิญญาณบาปซึ่งเรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์หรือนรก มีโลกของความทุกข์และโลกของความทุกข์ ในดินแดนแห่งความทุกข์ ทุกคนร้องเรียกหาเพื่อได้รับการหลุดพ้นและพากลับบ้าน ลูกๆเข้าใจด้วยเช่นกันกันว่า ลูกจะไม่ไปและนั่งที่บ้าน แต่ลูกต้องลงมาและเล่นบทบาทของลูกอีกครั้ง ปัจจุบันทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ เวลาลูกกำลังลูกทำให้บริสุทธิ์โดยพ่อ เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีใครมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้ เรากำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกเคยเป็นเช่นนั้น เวลาลูกไม่ได้เป็น ลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ความเพียรพยายามเป็นสิ่งที่ต้องการเพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง พ่อตั้งใจลูกให้ทำความเพียรพยายามที่ดีเช่นนั้น บาบานี้เข้าใจว่าเขาจะกลายเป็นเจ้าชาย ผู้ที่คืออันดับหนึ่ง กระนั้นเขาก็ไม่สามารถที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอ; เขาลืม ไม่ว่าบางคนจะพยายามแค่ไหน เขาก็จะไม่สามารถไปถึงสภาพนั้นได้ในปัจจุบัน สภาพที่อยู่เหนือบางกรรมจะบรรลุได้เมื่อถึงเวลาสงคราม ทุกคนต้องทำความเพียรพยายาม ผู้ที่ก็ต้องทำความเพียรพยายามเช่นกัน ถามพวกเขาว่า: บาบายอยู่ตรงไหนในภาพ? ท่านกำลังยืนอยู่บนสุดของต้นไม้ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และท่านกำลังทำทาบาเซียที่โคนต้นไม้ด้วยเช่นกัน มันลูกอธิบายในวิธีที่เรียบง่ายเช่นนั้น พ่อได้อธิบายประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ เราไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือผู้เดียวที่ทุกคนจดจำ พวกเขาพูดว่า: โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดมาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์ด้วยเถิด! บราห์มา วิษณุ และชางการ์เป็นเทพ ดวงวิญญาณที่อาศัยในโลกที่ไม่มีตัวตนไม่ถูกเรียกว่าเทพ พ่อได้อธิบายความลับของบราห์มา วิษณุ และชางการ์ บราห์มา ลักشمิ และนารายณ์ทั้งหมดนั้นมีชีวิตอยู่ที่นี้ เพียงลูกๆเท่านั้นที่มีนิมิตของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเวลานี้ บาบานี้กลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นกัน ลูกๆรู้ว่าผู้ที่กำลังยืนอยู่บนสุดของบันไดก็เป็นผู้ที่กำลังทำทาบาเซียอยู่ด้านล่างด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ถูกแสดงไว้อย่างชัดเจนในรูปภาพ เขาไม่ได้เรียกตัวเองว่าพระเจ้า เขาพูดว่า: พ่อไม่มีค่าแม้หนึ่งสตางค์และสิ่งเดียวกันก็ใช้กับลูก เวลานั้นพ่อจะกลับมามีค่าเต็มบาท และลูกก็เช่นเดียวกัน สิ่งเหล่านี้ง่ายมากที่จะเข้าใจ หากใครบางคนคัดค้าน บอกเขาว่าท่านกำลังยืนอยู่ที่ตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก พ่อพูดว่า: เมื่อผู้นี้ได้ไปถึงสภาพของความเสื่อมโทรมในวัยเกษียณของเขา พ่อก็เข้ามาในเขา เวลานั้นเขากำลังทำทาบาเซียของราชาโยคะ ลูกจะเรียกใครบางคนว่าเป็นเทพได้อย่างไรเมื่อเขากำลังทำทาบาเซีย? เป็นเมื่อหลังจากศึกษาราชโยคะที่เขากลายเป็นเช่นนั้น ลูกๆ ด้วยก็กำลังลูกทำให้เป็นผู้ที่สวมมงกุฏ ลูกกำลังกลายเป็นเทพ ลูกสามารถพิมพ์ภาพของลูกๆ 10 ถึง 20 คน เพื่อแสดงว่าลูกทั้งหมดกลายเป็นเช่นนั้น ก่อนหน้านั้นแต่ละคนได้มีการถ่ายรูปเช่นนั้น นี่เป็นบางสิ่งที่ต้องอธิบาย ในด้านหนึ่งพวกเขาเรียบง่ายและอีกด้านหนึ่งพวกเขามีมงกุฏทั้งสอง ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังกลายเป็นเช่นนั้น เพียงผู้ที่เสนของพวกเขารชัดเจนเท่านั้นที่จะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมากเช่นกัน ในปัจจุบันเมล็ดของต้นหนาราคะและความโกรธได้เพิ่มขึ้นอย่างมากในมนุษย์ ต้นไม้ของกิเลสทั้งห้าได้ปรากฏขึ้นมาในพวกเขาทั้งหมด พ่อพูดว่า: อย่าได้หว่านเมล็ดเช่นนั้นในเวลานี้! ลูกไม่ควรหว่านเมล็ดของสำนึกที่เป็นร่างใดๆในยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องไม่หว่านเมล็ดของต้นหนาราคะ ราวินจะไม่ดำรงอยู่เป็นเวลาค้างว้าง พ่อที่นั่งที่นี้และอธิบายทุกประเด็นแก่ลูกๆ สิ่งหลักคือ: “มานมานะบาฟ!” พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! ผู้ที่อยู่หลังสุดและเขาก็อยู่หน้าสุดด้วยเช่นกัน ลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างมากด้วยพลังโยคะ ในตอนเริ่มต้นลูกบางคนเคยได้นิมิตมากมาย ในหนทางของความเสื่อมโทรมบางคนได้รับนิมิตหลังจากที่ได้แสดงความเสื่อมโทรมอย่างแรงกล้า ที่นี้ลูกเพียงแต่เคยนั่งและเข้ามานอย่างง่ายดาย สิ่งนี้ถูกพิจารณาว่าเป็นเวทมนต์; เป็นเวทมนต์ขั้นหนึ่ง มีร่าทำทาบาเซียอย่างมากและใช้เวลาของเธอในความเป็นมิตรของผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ไม่มีผู้เคร่งศาสนาที่นี้ ผู้ที่คือชีพบบา ชีพบบาคือพ่อของทุกคน ผู้คนเรียกร้องที่จะพบกูรู อย่างไรก็ตามไม่มีกูรูที่นี้ ชีพบบานั้นไม่มีตัวตน ดังนั้นพวกเขาต้องการจะพบใครล่ะ? พวกเขามอบของขวัญให้กูรูเหล่านั้น พ่อนี้คือนายแห่งความไม่มีขีดจำกัด ไม่มีเรื่องของการมอบสิ่งใดให้แก่ท่าน ท่านจะทำอะไรกับเงินเล่า? บราห์มาเข้าใจว่าท่านกำลังจะกลายเป็นนายของโลก เงินอะไรก็ตาม ฯลฯ ที่ลูกๆให้ นั่นก็ถูกใช้เพื่อสร้างอาคาร ฯลฯ สำหรับพวกเขา เงินไม่มีประโยชน์ต่อชีพบบาหรือต่อบราห์มาบาบา อาคารเหล่านี้สร้างขึ้นสำหรับลูกๆที่จะเข้ามาและพักอาศัย ลูกๆบางคนยากจน บ้างก็ร่ำรวย และบ้างแม้กระทั่งส่งเงินมาสองรูปและบอกบาบาว่า: บาบาสื่ออยู่ในชื่อของฉัน บางคนส่งเงินพันรูป ความตั้งใจของทั้งสองนั้นเหมือนกัน ดังนั้นสิ่งนี้เท่าเทียมกันสำหรับพวกเขาทั้งสอง แล้วลูกๆก็สามารถเข้ามาและพักที่ใดก็ตามที่พวกเขาชอบ เมื่อบางคนผู้ที่ให้มีการสร้างอาคารมา เขาก็ได้รับการต้อนรับที่ดียิ่งกว่า แล้วบางคนก็พูดว่า: บาบานั้นโปรดปรานพวกเขา ใช่สิ พวกเขาต้องได้รับการมอบสิ่งนี้อย่างแน่นอน มีทุกรูปแบบ บ้างจะอยู่ที่ใดก็ได้ คนอื่นก็เปราะบางมาก ชาวต่างชาติอยู่ในคฤหาสน์หลังใหญ่โตมาก ผู้มั่งคั่งมากมายก็ปรากฏตัวขึ้นในทุกชาติ ดังนั้นอาคารเช่นนั้นจึงต้องถูกสร้างขึ้นสำหรับพวกเขา ดูสิว่า ลูกๆมากมายแค่ไหนมาที่นี้ ไม่มีพ่ออื่นใดจะมีความคิดเช่นนั้น อย่างมากที่สุดบางคนอาจจะมีหลาน 10, 12 หรือ 20 คน อัจชะ บางคนอาจมีได้แม้กระทั่ง 200 ถึง 500 แต่ไม่มีใครจะมีมากกว่านั้น ครอบครัวนี้ของบาบาใหญ่โตมากและจะเติบโตมากยิ่งขึ้น อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้ง ครอบครัวของพ่อช่างใหญ่โต และครอบครัวของประชาบิดาบราห์มาก็ช่างใหญ่โต! เพียงเมื่อท่านมาใน

แต่ละวงจรเท่านั้นที่ลูกจึงจะได้ยินสิ่งที่มหัศจรรย์เหล่านี้ มีคำกล่าวถึงพ่อว่า: โอ้ พระผู้หนทางและวิธีการของท่านนั้น พิเศษสุด สิ่งนี้อ้างถึงเวลานี้ มองดูความแตกต่างระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ พ่ออธิบายแก่ลูก: หากลูก ต้องการที่จะไปสวรรค์ จงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานั้นลูกเป็นเหมือนหนาม พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลง: ฉันปราศจาก คุณธรรม อย่างไรก็ตามมีข้อบกพร่องของกิเลสทั้งห้าในอาณาจักรของราวัน เวลานั้นลูกได้รับความรู้ที่ดีเช่นนั้น! ความรู้นั้น ไม่ได้ให้ความสุขแก่ลูกมากเท่ากับความรู้นี้ ลูกเข้าใจว่าเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่เบื้องบนในโลกที่ไม่มีตัวตน บราห์มา วิชาญ และช่างการอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นั่นด้วยก็เป็นเพียงเพื่อจุดประสงค์ของนิมิต บราห์มาอยู่ที่นี้ และลักษมี และนารายณ์ก็อยู่ที่นั่นเช่นกัน มีเพียงแต่นิมิตของพวกเขา นั่นเป็นสัญลักษณ์ว่าบราห์มาที่มีตัวตนกลายเป็นเทวดานางฟ้า บราห์มาของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร มิฉะนั้นก็คงไม่มีอะไรเช่นนั้น เวลานั้นลูกๆ เฝ้าแต่เข้าใจและซึมซับทุกสิ่ง ประเด็นเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกได้กลายเป็นเทพมาหลายต่อหลายครั้ง ที่นั่นเคยเป็นอาณาจักรเทพ วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป ละครเหล่านั้นสูญสลายในขณะที่ นี่คือละครที่คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย สิ่งนี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจาก ของลูกๆ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายทั้งหมดนี้ให้ลูก ไม่ใช่ว่าสิ่งนั้นดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล พ่อพูดว่า: เวลานั้นพ่อ กำลังให้ความรู้แก่ลูก แล้วความรู้นี้ก็หายไปในเมื่อลูกได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงศักดิ์ของลูกในยุคทองแล้ว ความรู้นี้ก็จะ ไม่ดำรงอยู่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีสำนึกอยู่เสมอว่า เวลานั้นลูกคือบราห์มิน ดังนั้นจงอยู่ห่างไกลให้มากจากกิเลส อย่าได้ปล่อยให้มีการประทุษร้ายทาง อาญา คงอยู่อย่างซื่อสัตย์มากและสวามิภักดิ์ต่อพ่อ
2. เพื่อที่จะกลายเป็นราชาที่มีมงกุฎทั้งสอง กลับมาอ่อนหวานอย่างมากและรักษาเส้นของสติปัญญาของลูกให้กระจางชัด ทำทาปาเซียของราชาโยคะ

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและหลุดพ้นในชีวิต และคงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีขีดจำกัดอย่าง สม่าเสมอ

สำนึกที่เป็นร่างคือสภาพที่มีขีดจำกัด ในขณะที่การมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณคือสภาพที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อ ลูกเข้าสู่ร่างกาย ลูกต้องเข้าไปสู่บ่วงพันธะของกรรมและความมีขีดจำกัด แต่เมื่อลูกมีสำนึกเป็นดวง วิญญาณ บ่วงพันธะนั้นทั้งหมดก็จบสิ้น กล่าวกันว่า: ผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะนั้นได้รับการ หลุดพ้นในชีวิต ในทำนองเดียวกันผู้ที่คงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีขีดจำกัด จะได้รับการหลุดพ้นจาก กระแสจิตและบรรยากาศของโลก รวมถึงทัศนคติที่หาโมกุนีและการจุ่มจวมของมายา สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นสภาพ ของการหลุดพ้นในชีวิตซึ่งลูกต้องมีประสบการณ์ในยุคบรรจบพบกัน

คติพจน์: สิ่งซึ่งบอกของบางคนที่มีสติปัญญาที่มีศรัทธา คือเขามีชัยชนะที่ได้รับประกันไว้แล้วและไร้ความกังวล ไม่มี สิ่งไร้ประโยชน์ใดสามารถเข้ามาหาดวงวิญญาณเช่นนั้นได้

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานั้นให้มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมและอยู่เหนือบ่วงกรรม

จงเข้าใจปรัชญาแห่งกรรมที่ลึกซึ้ง นั่นคือ เป็นไตรกาลดาชีก่อนที่ลูกทำการกระทำใดๆ เพราะเพียงนั้นที่ลูกจะสามารถอยู่เหนือบ่วงกรรมได้ หากลูกทำความผิดแม้เพียงเล็กน้อยในความจิตของลูก แล้วความผิดเหล่านั้นก็จะสร้างบัญญัติกรรมที่ รุนแรงมากด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกต้องพิจารณาแม้กระทั่งความผิดเล็กน้อยว่าเป็นความผิดที่ใหญ่หลวง เพราะเวลานี้ลูก กำลังเข้าใกล้สภาพความสมบูรณ์พร้อมของลูก